

Terugblik Edison Jazz/World Gala 2016

Na acht jaar onderdak te hebben gehad in Eindhoven werden de Edisons Jazz/World dit jaar uitgereikt in het nieuwe Luxor Theater in Rotterdam. Ondanks het schitterende uitzicht op de Erasmusbrug en de skyline van de Maasstad ging alle aandacht uit naar het podium. Daar vond een gala plaats die zich kenmerkte door kwalitatief hoogwaardige optredens, dankbare tot ronduit geëmotioneerde winnaars en een bevrogen presentatie, met als rode draad het 'award winning' Metropole Orkest o.l.v. Vince Mendoza.

Voor de 2016-editie van het Edison Jazz/World Gala was een samenwerking aangegaan met Rotterdam Festivals, North Sea Round Town en inJazz, het grootste Nederlandse showcase- en netwerkevenement voor de jazz in Nederland. Het gala was de aftrap van het festival North Sea Round Town, dat de aanloop vormt naar het Port of Rotterdam North Sea Jazz Festival.

Ook nieuw was presentator Wilfried de Jong, die er in zijn kenmerkende gedreven bijdragen blijkt van gaf een kenner en liefhebber van het genre te zijn.

Al deze innovatie vond echter plaats binnen het vertrouwde uitgangspunt dat de avond moest draaien om de muziek, en die was er dan ook volop.

Jazz Nationaal

Nadat het Metropole Orkest de avond geopend had met de toepasselijk getitelde compositie Big Night, werd de eerste Edison (in de woorden van De Jong 'een ragfijn, mooi beeldje. Dat *wil* je winnen') uitgereikt aan het Yuri Honing Acoustic Quartet voor hun album Desire. In 2002 had Honing de prijs ook al eens ontvangen. Zijn carrière was ooit in Rotterdam van start gegaan, in jazzclub Thelonious aan de Lijnbaan. "Het werd ook wel 'pisgat' genoemd", herinnerde De Jong zich. Honing speelde daar saxofoon-standards, die hij *of* heel langzaam *of* verschrikkelijk snel speelde. Als muzikaal omnivoor heeft hij zich sindsdien ontwikkeld en tegenwoordig is ook zijn liefde voor klassieke muziek terug te horen. Honing omschreef zijn hedendaagse interessegebied als 'Europese identiteit', extra actueel gezien de aankondiging van de 'Brexit' op de ochtend van het gala. Een ontwikkeling overigens, die hij ziet als een mooie kans om het bankwezen opnieuw te formeren, wat in zijn optiek *met* Groot-Brittannië in de EU nooit gelukt zou zijn.

Na de muzikanten op zijn album, de kunstenaar die het beeld voor de voor- en achterkant van het artwork maakte en Joost Zwagerman die het libretto schreef te hebben bedankt, speelde hij met zijn kwartet de nummers Desire en Messenger.

Document

In deze categorie, bedoeld voor bijzondere muziekguitgaven met een historische waarde, ging de Edison naar een uitgave van het Nederlands

Jazz Archief: Boy's Big Band Return, een cd met opnamen uit de gloriejaren van Boy Edgar. Het beeld werd in ontvangst genomen door Frank Jochensen, vrijwilliger en bestuurslid bij het NJA. Jochensen omschreef Edgar als 'een geniale chaoot' en 'een bruggenbouwer in de Nederlandse jazz'. "Hij wist als geen ander verschillende werelden binnen de jazz bij elkaar te brengen in een big band."

Jochensen bedankte Rudi den Hartog, die de uitgave financieel heeft ondersteund. "En als er nu mensen in de zaal zijn die denken 'zo'n Edison lijkt me wel wat', dan mogen ze zich melden bij het NJA, want er liggen bij ons nog zoveel dingen die moeten worden uitgebracht, zowel op cd en vinyl als digitaal. Dat kan al vanaf 2500 euro."

Optredens Jazzism Publieksprijs

Lezers van het blad Jazzism konden in de afgelopen maanden via de Edison-website stemmen op hun favoriete artiest met bijbehorend album. Dat resulteerde in een spannende afvalrace, waarin tijdens het gala nog drie kandidaten waren overgebleven. Alvorens bekend te maken wie als winnaar uit de bus gekomen was, traden deze artiesten alle drie op. Karsu stond op haar 17^e al in Carnegie Hall ('ze lacht om dit zaaltje', aldus De Jong) en vermengt een Turks geluid aan soul en jazz. Ze benaderde haar podiumpresentatie echter op een popachtige manier, inclusief het opzweepen van het publiek tot meeklappen en zichtbaar plezier in haar optreden. In de woorden van de presentator: 'Zo warmbloedig als de kleur van haar (knalrode) jurk'.

Gare Du Nord bestaat al sinds 2001 en werd in het begin een beetje in het lounge-hoekje weggezet, terwijl het meer is dan dat. De Jong refereerde aan eerdere albums als Kind Of Cool en Sex 'n' Jazz, maar gaf aan dat hun laatste album Stronger! ook een serieuzere component kent. Dat gaat deels over het overlijden van de directeur van poppodium 013 en zijn vrouw tijdens hun vakantie.

Doordat Gare Du Nord als band optrad, moesten er daarna de nodige changementen plaatsvinden op het podium, wat enige tijd in beslag nam. "Als u zich afvraagt 'wat lult hij lang': ik praat alles vol", legde De Jong uit. Hij vertelde onder meer over de achtergrondzangeressen Kimberley-Janice en Lola Green, die tijdens de repetities nog achter een grote contrabas waren opgesteld, maar vanavond vóór op het podium plaatsnamen. Stralend en gracieus middelpunt was echter zangeres Sabrina Starke, een singer-songwriter waarbij de soul nooit ver weg is.

Jazz Vocaal

Voor de bekendmaking en uitreiking van de publieksprijs moesten de genomineerden nog even geduld opbrengen, want eerst werd Cécile McLorin Salvant in het zonnetje gezet. Zij gaf aan vereerd te zijn met het beeldje en dat dat de reis meer dan waard was. "You came directly from Schiphol?", vroeg De Jong. "No, from New York", reageerde de zangeres zonder spoor van ironie.

McLorin Salvant is bij het grote publiek misschien nog niet heel bekend, maar ze wordt door de kenners wel als een van de grote aanstormende

talenten gezien. Een verwachting die zij vanavond dubbel waarmaakte: enerzijds via de toekenning van de Edison Jazz Vocaal en anderzijds met een virtuoos optreden, waarbij ze in een klassiek swingarrangement het volle bereik van haar stem kon laten horen. De opmerking vooraf van De Jong, 'ze kan alles met haar stem', was niet overdreven geweest. Mooi moment was nog wel even dat ze na de aankondiging van haar optreden vertwijfeld met de Edison over het podium liep, zich nog net niet hardop afvragend waar ze nu met de beeldje naartoe moest. De Jong schoot haar direct te hulp en zette het vóór haar op het podium. En Edison zag dat het goed was...

Uitreiking Jazzism Publieksprijs

Als een na laatste werd de winnaar van de publieksprijs bekendgemaakt. De meeste stemmen waren uitgebracht op Colors van Karsu. Als tweede eindigde Gare Du Nord met Stronger!, gevolgd door het zelfgetitelde album van Sabrina Starke.

Karsu nam het beeldje overmand door emoties in ontvangst. Op de vraag waarom ze moest huilen, antwoordde ze vereerd te zijn om alleen al *genomineerd* te zijn tussen toffe artiesten als Gare Du Nord en Sabrina Starke.. "Echt, ik vind jullie zó gaaf!" Maar de prijs bleek ook een diepere betekenis te hebben voor de zangeres. "Ik ben nooit aangenomen voor het conservatorium, dus ik heb altijd het gevoel gehad dat ik er niet bij hoorde. Maar op de een of andere manier heb ik toch op North Sea Jazz gestaan en ben ik uitgenodigd om te spelen met het Metropole Orkest. Het voelt elke keer weer als een overwinning dat ik er toch bij mag horen. En nu heb ik een Edison, man, dit is vet cool!"

Snikkend bedankte ze de mensen met wie ze het album gemaakt heeft, haar band, crew, management, boekers, sponsor Corendon, vrienden en familie. "Oh, en ik wil mijn kat ook bedanken."

Oeuvreprijs

Het sluitstuk van de avond was de uitreiking van de Oeuvreprijs aan het Metropole Orkest. Op verzoek van Vince Mendoza kwamen alle muzikanten van het orkest het podium op om het applaus in ontvangst te nemen. Hij zei daarover: "Dit orkest bestaat sinds 1947. Niet deze mensen, anders zou het een *echt* wonder zijn, maar wel dit orkest en de visie daarachter. Deze Edison is een geweldige eer en het bevestigt dat het Metropole Orkest in die 70 jaar onderdeel is geworden van het Nederlandse culturele landschap. Ik ben blij dat we onze boodschap aan een groeiend publiek hebben kunnen overbrengen via het podium, radio en tv."

Gevraagd naar het geheim achter de sound van het orkest antwoordde Mendoza: "Elke muzikant voegt iets toe aan het orkest en samen hebben we de houding en het zelfvertrouwen om uitdagende nieuwe projecten op te pakken. We staan altijd open om een volgende stap te zetten."

Na de slotklanken van de compositie Yesterday, Today, Tomorrow en het fotomoment met alle Edison-winnaars was het ook voor het publiek tijd

om een volgende stap te zetten. In het Luxor Theater waren in het kader van inJazz diverse showcases georganiseerd die al dan niet onder het genot van een borrel konden worden genoten. Dankzij het mooie weer werd ook op het dakterras volop nagepraat over deze geslaagde editie van het Edison Jazz/World Gala.

Werner Schlosser